

PAPP LAJOS

Évek hatalma

*Odakinn október volt közömbös-aranysárga
Nem szeretek azóta fehér ajtóknál várni*

*A kertvendéglő bezárt Elhullt a nyár virága
Pedig hát mi van abban? Egy ajtó előtt állni*

*Fehér inget adtak rád mielőtt vittek volna
Nem láttalak soha még fehér ingben-ruhában*

*Már álmos-nyugodt voltál Pilláid lecsukódva
Eszembe jut ha alszol s elnézlek mostanában*

*Csendesebb lesz a város ilyenkor októberben
A parkokban öregek üldögélnek délelőtt*

*Nézik a szökőkutat a szemük néha rebben
és szívük méri félve a fogyatkozó időt*

*Ültem az ablak mellett A lámpa fent kigyulladt
Te átléptél egy másik világba ott magadban*

*Meghalni s újra-élni egy sikongató újabb
életért aki benned dobog mert általad van*

*Halk szél szökött az ágra (a sebész nyúl a késért)
Levelek mocorogtak a pókhálós ég alatt*

*Bocsáss meg nekem minden szóval-szemmelverésért
s hogy húsodba harapnak kék-könyörtelen vasak*

*Egy kósza légy kínlódott az üvegen erőtlen
zümmögő akarással hogy hátha tudna szállni*

*Bocsásd meg hogy szeretlek Biztonság vagy köröttem
A verőfényé melyben jó veled együtt járni*

Gondjaim árnyékában ha szorongás fogott el
kezedbe kapaszkodtam akár a riadt gyerek

A semmi árnyékában s körülvéve ködökkel
magányosan vergődsz most Segítenék Mit tegyék?

Sietve jöttek-mentek orvosok ápolónők
rám néztek talán szóltak is (mélyebb színű az ég

erősebb a nap fénye) Másfél órája vagy több
s nem hallani még mindig a gyermeksírás neszét

Nem hallatszik még mindig a zajok megkönnyebbült
föllélegzése bentről Rám szakadt a félelem

Az ablak mellett ültem míg lelked visszalendült
a túlpartról hogy éljen Megőriztettél nekem

Összesodort véletlenül veled a téli köd
Egyedül ültél s magam voltam hát ott maradtam

Kinyílt ragaszkodásod melegített mint a föld
a búzamezőre szállt fűrj-hangú alkonyatban

Szerelmünk így kezdődött szép színes kacskaringók
selyemszalagok nélkül és őszintén azt hiszem

Palotát sem ígértem kacsalábakon ingót
Hozzám hajoltál mégis mosolyos-kedves hívem

S odakinn október volt közömbös-aranyárga
Valaki megérintett — erős fia született

Egy elfutó pillanat az arcod sápadtsága
(nyolc év is elfutott már) Segítenék Mit tegyék?

Gyűrűző víz a tóban fel-felszökkenő emlék
cikázó hal-nevetés friss fűрге mint a gyermek

Mikor öledbe vetted s szájába adtad emléőd
titkon hányszor csodáltam szelid anya-türelmed

Ronika most leckét ír Gábor meg autókkal
játszik s te pulóverbe kötöd a hosszú estét

S zümmögni kezd a csönd e félénk altatódal
hogy nyugalmunk az otthon örökkön örizzessék